

254-о. Тойзи видъ ся дѣли на Извѣстительный, приказательный, Писательный, Описательный, Иязнительный, Търговскій, и Стихотворный.

А. ИЗВѢСТИТЕЛЬНЫЙ.

255-о. Естественнo имамы любочестіе, за да гледамы нѣи най-напредъ да ся научимъ любопытни тѣ, и нѣи да ги кажемъ на други тѣ; защо такиви тѣ писма ны благодарятъ. Но колко то нѣща смычюли новы, а повреждатъ слшателя, или важность тѣ ни, или сж печални, не треба нѣи най-напредъ да ги писавмы; по' добръ е да ги чоужтъ първо отъ други, и п' смъртъ, злополучіе, кжщни смущенія, усиромашяванѣ, и проч. А кои то не сж такивп, като ся научимъ добръ какъ сж станали, извѣстявамы ги, давамы си и наше то мнѣніе и проч. и на кжсо тѣй ги представлявамы, щото не само да повредимъ себе си, но да докарамы и почетъ на насъ си. Слогъ а треба да е приличенъ на предмета, кога то извѣстявамы.

Б. ПРИКАЗАТЕЛЬНЫЙ.

256-о. За много други видове на слово то видѣхмы чи сж потребны Ясность та, Краткость та Достовѣрность та, или по' добръ да рекж Истина та; но най-много сж нуждны за приказванѣ то. То има различни предметы, но иска живость и силность. Два способы има приказванѣ то, Риторическія и Историческія, първый приказва, и гледа да разпани страсти тѣ съ хваленія, или укоренія, вторыя само приказва, и ги излага както си сж; ашема та приближяватъ при първыя повече.